

નમસ્કાર ગાંધીનગર

પમરાટ
'બેન્કામ' તોય કેટલું યાકી જવું પડયું,
નહીતર જીવનનો માર્ગ છે ઘરથી કઠોર સુધી.

પાયેય
- રમેશ ૬૬૬૨

દુનિયાસે જાને વાલે...

એવું કહેવાય છે કે જાતીયતા, ભુતપ્રેત, અને મૃત્યુ એ વિષયો ઉપર બહુ ચિંતન ના કરવું... કેમકે એમાં કોઈ અંત નથી એવું કોઈ સમાધાન નથી. ઘરથી આ ગઢન બાબતો આપણા ગર્જા બહાર મુકી છે. અને એટલે જ એમાં બહુ ઊંડા ઉત્તરવામાં સહાય નથી..

પહેલા બે વિષયો માણસે નીતિશાસ્ત્ર અને વિજ્ઞાન થકી અમુકઅંશે ઉકેલ્યા છે.. પણ મૃત્યુ અને એવું રહસ્ય એ હજુપણ વણઉકેલ્યો કોયડો છે.. અત્યંત વિરલ અને પ્રતિભાસંગ્રહ માણસોની જુવાદોરી કેમ ઠુંકી હશે? જગતમાં એવી વ્યક્તિઓ ઝડપથી કેમ ચાલી જતી હશે? એ નવાબંધેરક લાગે છે..

આજીવન બહુસારી તેજસ્વી વિવેકાનંદ માગ આગણચાલીસ વર્ષે વિદાય લે એ વિસ્મય જેવું લાગે છે.. ગુજરાતી ભાષાને 'અસ્મિતા' જેવો શબ્દ આપનાર અને ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ ના સ્થાપક રણજીતરામ વાવાભાઈ મહેતા માંડ ગણ ઘાયકા જેટલું જીવ્યા..

'અગત' નામે કાવ્યસંગ્રહ જેમણે આપ્યો અને જે સીમાચિહ્નરૂપ છે એવા કવિ એટલે રાવજી પટેલ... એમણે 'આભાસી મૃત્યુનું ગીત' લખ્યું જે અમર છે.. 'રે અજવાળાં પહેરી ઉભા શ્વાસ.. મારી આંખે કંકુના સૂરજ આધાર્યા..'. 'અદભુત કાવ્ય છે... આ કવિ જીવ્યા માગ અહાવીસ વરસ... કિકેટ ના ભિખ પિતામહ જામ રણજી પણ જાહેરી જતા રહ્યા હતા. 'કલાપી' જે ગુજરાતી કવિતાનું શીખર છે.. જીવ્યા માગ ઇવીસ વર્ષે પણ કવિતાઓ આપી મળ્યા.. 'જન' ચલે જાતે હે કહાં દુનિયા સે જાને વાલે..'

એવું ગીત ગાનાર મુકેશાની એકગીટ પણ આકસ્મિક હતી.. દરેક ક્ષેત્રમાં આવીને અવકાશ છે. શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર અગાધ જ્ઞાનનો ભંડાર બનીસ જ વરસનું અલ્યાસુ.. સુભાષચંદ્ર બોઝ અચાનક જ અલવિદા.. અસંખ્ય પ્રતિભાઓ છે જે થોડુંક વધુ જીવ્યા હોત તો જગત ચોકકસ વધારે સમૃદ્ધ થયું હોત..

બાજીરાવ પેશ્વા જે પોતાની જિંદગીમાં યોદ્ધા તરીકે એકપણ ચુદ્ધ હાઈયા ન હતા... ગ્રીસ વરસે તેજવિસોદાની માફક વિલીન.. કહેવાય છે કે વધુ જીવ્યા હોત તો ભારતનો ઇતિહાસ જુદો હોત.. જહોન મેકમર્ડો નામે અંગ્રજો અંગ્રેજ રેસીડન્ટ જેણે કચ્છની કલા અને સંસ્કૃતિ નો ઇતિહાસ ઉકેલ્યો અત્યંત મેદાવી પણ ગ્રીસ જ વર્ષે જીવ્યો... મરણ હંમેશાં ગઢન વિષય રહ્યો છે..

આપણે ત્યાં એવું કહેવાય છે કે માણસ કેટલું જીવ્યો એ મહત્વનું નથી પણ એ કેવું જીવ્યો એ મહત્વનું છે... જીવન આકાશમાંથી ઝળકીને અચાનક ખરી પડતા તારલાઓની વિદાય વિસ્મયકારક જ નહીં વસમી પણ હોય છે... આમ તો જીવન પોતે જ રહસ્યમય છે. એવું ગંતવ્યભિંદુ મૃત્યુ જ હોવા છતાં કેટકેટલી પળોજઓ હોય છે..!

નોટો ઉડાવવાની પ્રથા અયોગ્ય છે

ઉત્સવપ્રિયા: ખલુ જના: ॥ આપણો કવિ મનીષી કહી ગયો છે તે કબૂલ મંજૂર. લોકોને ઉજવણી કરવી ગમે છે. પછી તે ધાર્મિક પ્રસંગની હોય, જન્મદિવસ કે લગ્નપ્રસંગ કે એનિવર્સરી હોય, પુસ્તકવિધિ હોય કે કોઈ પણ ઉજવણી હોય. ધોળી, ટિવાળી, શિવરાત્રી, જન્માષ્ટમી, નવરાત્રી, દશેરા, ગણેશોત્સવ કે નાતાલ, ઈદ, મહાવીર જયંતિ, પર્વુષણ પર્વ... લોકોને કોઈને કોઈ નિમિત્ત ખપે છે જ્યારે તે પોતાની તમામ રોજિંદી પળોજણો વીસરી જઈ ઉત્સવના માહોલમાં પરોવાઈ ડહબાશ અનુભવે. જિંદગીના સ્ટ્રેસ સામે આ કુદરતી પ્રતિકાર વ્યવસ્થા છે. સંસ્કૃતિ સાથે એ વિકસતી પડે છે અને એમાં જ માનવજીવન મૃત્યુને અવશ્યભાવી હોવા છતાં ઉઠી શકે છે. સૌરાષ્ટ્ર તો લોકમેળા અને ડાયરાઓનો દેશ. ભગવાન કૃષ્ણ એમની મથુરા છોડીને આ પ્રદેશમાં વસવાટ કરવા આવ્યા હશે ત્યારે એમની ગોકુલ-વૃંદાવનની રાસલીલાની રમજટ પણ સાથે લઈ

આવ્યા હશે. એમની સાથે હિજરત કરીને આવેલી પ્રજા પણ એના ઉત્સવ સંસ્કારોને અકબંધ રાખીને જીવે તે સ્વાભાવિક છે. વળી બહારથી આવેલી સીદી જેવી પ્રજાઓ, ગ્રીકો, શકો, કુશાણો, ડહુણો અને તુર્કો એમની સાથે ઓતપ્રોત થયાં. આમ આપણો સૌરાષ્ટ્ર પંચક દેશના અન્ય વિસ્તારોની સરખામણીમાં વધુ ઉત્સવધેલો બની રહ્યો છે. એના ગિરાસદારોથી લઈ નાનાં-મોટા રજવાડાં અને બે પ્રકારના 'બાપુઓ' પણ આ ઉત્સવ યેલાના પોષક બની રહ્યા છે. સૌરાષ્ટ્રમાં વસતા સૌરાષ્ટ્ર વાસીઓ રજવાડાં-જાગીરદારો-દરબારોને 'બાપુ' કહેવાની પ્રથા છે. હવે તો 'બાપુ' કરતાં 'પટેલ બાપુ' ઘણા આગળ નીકળી ગયા છે. એમને રૂપિયાની ચરબી ચડી છે, એનું પ્રદર્શન સતત કરતા રહે છે. કદરદાન બાપુઓ અને બાપાઓ હવે પ્રસંગે પર હોળીથી લઈ ડાયરાના કલાકારો પર ચલણી નોટોનો વરસાદ વરસાવતા

થઈ ગયા છે. અગાઉ આ પ્રથા મર્યાદિત પ્રમાણમાં અમલી થતી રહી હતી પરંતુ એ તો એ વ્યસનની હદે વકરી છે. કયાકારની કથા હોય કે સંતવાણીનો ડાયરો, લગ્ન જેવા ઉજમાણા પ્રસંગની ઉજવણી પર કલાકારોને નોતમાં હોય કે કોઈ ગ્રામોત્સવ - લોકદેવતા અથવા ગ્રામદેવતા કે કુળદેવીના પ્રસંગે - નોટો રહ્યો છે. એના ઉડાવવાનો ગૌરવ અનુભવે છે અને જેના નામે એ ઉડાડાય છે એવું તો પૂછવું જ પુ? ડાયરાના કલાકારોની સાથે આ પ્રથા વિદેશમાં વસતા સૌરાષ્ટ્ર વાસીઓ પર્યટ પહોંચી ગઈ છે. મૂળ ઉદ્દેશ તો ગરીબ કલાકાર - કોલી, મીર કે એવાં નાચનારીઓ અને ગાયક-નાયકને મદદરૂપ થવાનો હતો. તે સમય સાથે બદલાઈને નવું સ્વરૂપ પામ્યો છે. હવે તો એટલા બધા રૂપિયા અને વિદેશી ચલણી નાણાં ઉડાડાય છે કે એની નીચે પેલો ડાયરાનો માતબર ફી લઈને આવેલો કલાકાર દંકાઈ જાય છે.

એટલું ઓછું હોય તેમ હવે આવી ચલણી નોટો વડે રાજકીય નેતાઓને પોખવાની પ્રથા શરૂ થઈ છે. હમણાં કોંગ્રેસ છોડી ભાજપમાં આવી મંત્રી બનેલા યુવાન નેતા અને એવી ચલણી નોટોનો વરસાદ થયો અને એની નીચે રાફડા તમળે કોઈ ઋષિ દઢાઈ ગયા હોય એમ એ દટાઈ ગયા! આને ગૌરવ કહીશું કે વેલછા? કંઈવ જાહેરાતી લઈ નરેશ પટેલ - હાઈટેક પટેલ સહિતના રાજકીય આગેવાનો આ પરંપરાને પોષતા થઈ ગયા છે. મોરારી બાપુ અને અન્ય સંત કથાકારો હાજરીમાં કોથળા ભરી ભરીને નોટોનો વરસાદ વરસાવતો રહે છે. આવા નાણાંની કોઈએ ગણતરી કરી ખરી? શું એ રોકડ રકમ એક નંબરની કમાણી હશે? નાણાં વિભાગ આવું સ્વપ્ને પણ વિચારી શકતી નથી કારણ કે ખુદ મુખ્યમંત્રીઓ અને નાણામંત્રીઓની હાજરીમાં આવા રૂપિયા ઉડાડવા તરફ એ આ પણ આપણા 'આર્થિક વિકાસ'નું જ પ્રમાણ બની રહે તો નવાઈ નહીં!

તંત્રીસ્થાનેથી...

જિંદગીનું સરવેયું

૭૦-૭૫ વર્ષનું આપણું સરેરાશ આયુષ્ય, દરેક વર્ષ માં આશરે ૨૬૫ દિવસ, દરેક દિવસ માં ૨૪ કલાક, દરેક કલાક માં ૬૦ મિનિટ, દરેક મિનિટ માં ૬૦ સેકન્ડ અને દરેક સેકન્ડ માં આવેલી આપણી અનંત પળો.

જિંદગીના છેલ્લા શ્વાસે જો દરેક વ્યક્તિ હિસાબ લગાવશે તો જાણશે કે સુખ, શાંતિ, સમૃદ્ધિ, સંતોષ, સગવડો અને સંબંધોની બાબતોમાં ના તો તે કોઈનાથી આગળ નીકળી શક્યો છે કે ના તો કોઈનાથી પાછળ રહી ગયો છે. આખી જિંદગી ભલે ઉતાર અને ચઢાવ થી ચાલતી હોય પણ છેલ્લે તો તે બધા માટે સીધી રેખા જ બની જાય છે.

સરખામણી ના બીજા માંથી જ સુખ અને દુઃખની ડાળીઓ નીકળે છે અને એ જ ડાળીઓ કોઈક વાર મીઠા તો કોઈક વાર કડવા ફળ આપે છે. કોઈક બાળક નો જન્મ નાનકડી ઓરડી માં થાય છે તો કોઈક બાળક સુપર સ્પેશિયાલીટી હોસ્પિટલ માં જન્મ લે છે, ઓરડીમાં જન્મેલું બાળક ચાર પાંચ ઘાયકા સુધી પોતાની માં જોડે રહેવાનું સુખ માણે છે તો કદાચ સુપર સ્પેશિયાલીટી માં જન્મેલું બાળક જન્મતા સાથે જ માં રૂપી પડછાણો ગુમાવી બેસે છે. કોઈ બાળક ગામ ની બિસ્માર શાળા માં ભણી ને પણ દેશનો પ્રતિષ્ઠિત નાગરિક બને છે તો કોઈ બાળક પ્રતિષ્ઠિત શાળા માં ભણીને પણ દેશનો મશહૂર ગુનેહગાર બને છે. કોઈ વ્યક્તિ લગ્ન ન કરીને પણ

દેશ દુનિયાનો પ્રેમ જીતી જાય છે તો કોઈ વ્યક્તિ અનેક જીવનસાથી બદલીને પણ સાચો પ્રેમ પામી શકતો નથી. સતા અને રૂપિયા થી જગ જીતતો વ્યક્તિ ઘણી વાર પરિવાર અને સંબંધીઓની લાગણીઓને મેળવી શકતો નથી. કોઈ વૃદ્ધ વ્યક્તિ ટુંકી બીમારી થી જીવ ગુમાવે છે તો કોઈ વૃદ્ધ વ્યક્તિ લાંબા સમય માટે જીવની લાશ બની રહી જાય છે.

દરેક વ્યક્તિના જન્મ થી લઈને તેના મૃત્યુ સુધીની સફરનું પુસ્તક જો સંપૂર્ણ વાંચીશું તો માલુમ પડશે કે આના કરતા તો મારી જીંદગી લાખ ગણી સારી છે પણ આપણે કોઈના જિંદગી રૂપી પુસ્તકને સંપૂર્ણ વાંચવાને બદલે તેના અમુક પાઠ નું જ પઠન વારંવાર કર્યા કરીએ છીએ અને તેજ વાત આપણાં દુઃખનું મૂળ કારણ બને છે.

આવું જીંદગી ને આપણે કિકેટના ઉદાહરણથી સમજીએ. જિંદગી પણ કિકેટ ના રમત જેવી છે, જો કિકેટ મેચ ને ધ્યાનથી જોશો તો માલુમ પડશે કે જ્યારે કોઈ બેટ્સમેન કે બોલર આપણી ટીવી સ્ક્રીન પણ આવે ત્યારે ટીવી સ્ક્રીન પર માત્ર તેના આગળના પરફોર્મન્સ ના આંકડા

નથી બતાવતા પણ અત્યાર સુધી તેનું પરફોર્મન્સ કેવું હતું, સ્ટ્રાઈક રેટ કેવી હતી, કેટલા યોગ્ય છગ્ગા માર્યા, કેટલી વિકેટો લીધી તે બધું જ બતાવે છે. મહાન ક્રિકેટર ના જીવન માં પણ ખરાબ ફોર્મ આવે, ક્યારેક તે પણ શૂન્ય માં આઉટ થાય, ક્યારેક તે પણ ઓવર માં ૩૬ રન આપી દે. કોઈ પ્લેયર કોઈ એક સીરીઝ માં સારું તો કોઈક સીરીઝ માં નબળું પરફોર્મ કરે છે પણ એક સારી / ખરાબ મેચ કે સીરીઝ તેનું ભવિષ્ય ભાખતી નથી, જ્યારે તે પ્લેયર રમતમાંથી સત્યાસ લે ત્યારેજ તેની રમતનું સરવેયું તેનું પ્રતિબિંબ બને છે.

જિંદગી નું પણ કંઈક આવું જ છે, કોઈકને કોઈક તબબકા માં આપણે સારા અને ખરાબ ફોર્મ માંથી પસાર થઈએ છીએ, આપણા જીવન નો કોઈ એક તબબકો કદી નિષ્ણાંત્યક હોતો નથી, કિકેટ ની રમત માં જેમ ઘડ અમ્પાયર નો નિર્ણય બધાએ સ્વીકારવો પડે છે એમ આપણાં જીવનના ઘડ અમ્પાયર આપણાં પોત પોતાના ધર્મના ભગવાન છે. કદાચ નીચે વાળા અમ્પાયર થી ભૂલ થઈ જાય પણ ઉપર વાળા તો સખ દેખતા હે.

આપણે પણ આપણા ઘડ અમ્પાયર પર ભરોસો રાખીએ અને સ્વીકારીએ કે જિંદગીના સરવેયા માં તો બધા જ સમાન બનવાના છે તો કદાચ દુઃખ, ઈર્ષ્યા, કામ, ક્રોધ, લોભ અને મોહની જ જાળમાંથી મુક્ત બની સરસ જીવન જીવી શકીશું.

ઈશાન ૬૬૬૨

વિચારચાત્રા
ડૉ. જય ચોજા

માત્ર હમદર્દીનો યાચક થયો માનવ પાસે, શું એ કહેવાની જરૂર છે કે નિષ્ફળતા મળી!

એક અગત્યની સૂચના-માણસ ખોવાયો છે. કોઈ શોધી આપોને. આજે માણસનો માણસ પરથી જ વિશ્વાસ ઊઠી ગયો છે. આથી જ પરિવારમાં, ઘરમાં માનસની ગેર હાજરી જોવા મળે છે.

દંભ અને સ્વાર્થના તાણવાણામાં મનુષ્ય પોતે જ એવો તો અટવાયો છે કે હવે આ ચક્રવ્યૂહમાંથી બહાર નીકળી શકતો નથી. યાપલૂસીમાં રત એવો વ્યક્તિ શક્ષિક સ્વાર્થ માટે કોઈનું બુરું કરતા અચકાતો નથી.

સમય પ્રમાણે અને સંજોગોવશાત તેના સિદ્ધાંતો બદલાય છે. ક્યારેક દંભી બનીને જોરશરોથી જે પ્રામાણિકતાની વાતો કરતો હોય છે તે જ વ્યક્તિ પોતાના સંતાનના માર્કસ વધારવા માટે શિક્ષકના ઘરે જાય છે.

નબળા માણસને જોઈને સિંહ જેવો બનીને ત્રાડ પાડનારો વ્યક્તિ પોતાનાથી બળુકાને જોઈને બકરી બની જાય છે, તેની જોડકુમ્મી સહન કરી લે છે. સિંહમાંથી શિયાળ બનતા વાર લાગતી નથી. જે મૂલ્યો નીતિ નિયમો અને સિદ્ધાંતોને ખાતર એક સમયે હો-હા કરી મૂકી હોય તે મૂલ્યોને કોરે મૂકીને છડ્યોક કાળાધંધા કરવામાં વ્યક્તિ કોઈ નાનપ અનુભવતો નથી.

ગાડી ચલાવતાં ચલાવતાં મિત્ર સાથે મોબાઈલ પર દેશના કર્ણાચર વિશે ગંભીર ચર્ચા કરતા વ્યક્તિને ટ્રાફિક પોલિસ પકડે ત્યારે પ/૦- આપીને ફરી આગળ વધતો, કર્ણાચરની ચર્ચા આગળ ચલાવે છે.

ડબલ ડોલરી માનસિકતાવાળો આજનો વ્યક્તિ એક સાથે ખૂબ જ સારો અને ખૂબ જ ખરાબ ચહેરાઓ-મ્હોરાઓ લઈને ફરે છે, પરિસ્થિતિ અને સગવડ પ્રમાણે ચહેરા પરથી મ્હોરા બદલાતા રહે છે.

મૃત્યુ પામતા પહેલાં જ મરેલા લોકો પોતાના પ્રેત સાથે જીવે છે. પ્રેમ

વફાદારી, ઈમાનદારીની દુનિયાદારી ચલાવે છે. આ બધી ભાવના સાથે તેમનો દૂર-દૂર સુધી કોઈ નાતો નથી, પણ હા એકાદ કલાક સુધી પ્રેમ અને વફાદારી ઉપર ભિન્ન ભિન્ન ઉદાહરણ સાથે પ્રવચન આપી શકે છે. જેમને પોતાના ઉપર શ્રદ્ધા નથી તેઓ પ્રવચન આપવામાં એકલા હોય છે.

એક વાત જે પોતાની માટે સાચી હોય તે અન્ય વ્યક્તિ માટે ખોટી બની જાય છે, કારણકે ક્યાક ને ક્યાક ત્યાં તેમનો અહ ધવાતો હોય છે. અહીં દુશ્મનો અને મિત્રની વ્યાખ્યા ઝડપથી બદલાઈ રહી છે. એક સમયનો કઠોર દુશ્મન કામ પડતા ખાસ મિત્ર બની જાય છે, સ્વાર્થ અને દંભની બોલબાલા સાથે મિત્રતા અને દુશ્મનીની પારાશીશી બદલાઈ જાય છે.

કાર્યક્રમ કોઈનો પણ હોય ફે સબુક પર પોતાનો ફોટો એવી રીતે પોસ્ટ કરવાનો કે જાણે આખો કાર્યક્રમ તે વ્યક્તિમય હોય. વળી કેટલાંક તો એવા મહાનુભાવો હોય છે કે બીજાના કાર્યક્રમમાં સ્વયં આમંત્રિત બનીને આવનાર મહેમાન પાસે પોતાનું પુસ્તક લઈને પહોંચી જશે અને ફોટો પડાવીને રજૂઆત એવી કરશે કે જાણે સમગ્ર કાર્યક્રમ જ તેમના થકી થયો હોય. ઘડીભર તો બીજા દિવસે મહેમાન પણ ફે સબુક પોતાના ફોટા નવાગુંતુક સાથે જોઈને અચંબિત થઈ જાય છે, કે હું ક્યાલે ક્યાં અને કોના કાર્યક્રમમાં ગયો હતો? સોશયલ મિડિયા પર લાઈકસ મેળવવા માંગતો લોકપ્રિયતા

વાંચતા લોકોને કોણ જાણે કેમ એવું લાગતું હશે કે તેમની આ વેલછા કોઈને ધ્યાનમાં નથી આવી!! અને હું હાંસીનું પાત્ર તો બનીશ જ નહીં. જલેવી જેવું વ્યક્તિત્વ ધરાવતા માણસો પોતાના કુંડાળામાં જ અટવાતા રહે છે.

બે મિનિટ પહેલા જ જીવની સાથે લળી લળીને વાતો થતી હોય તે જ વાત તેના ગયા પછીની બીજી જ ક્ષણે નિંદામાં પરિણમે છે. આપણા મુખમાંથી અસ્ખલિત પ્રવાહ વાણીવિલાસ વહે રાખે છે. આપણી વાણી અસ્પષ્ટ અને વિચારો કંઈગુ સ્વરૂપ ધારણ કરી રહ્યું છે. યુસુફ બુકવાલાનું એક મુક્તક અત્યારે યાદ આવે છે.

મેં નદી પાસેથી માંગી હતી નિર્મળતા, મળી, ફુલ પાસેથી મેં ચાહી હતી કોમળતા, મળી, માત્ર હમદર્દીનો યાચક થયો માનવ પાસે, શું એ કહેવાની જરૂર છે કે નિષ્ફળતા મળી! અને આપ જાણો છો! આ બધામાં ડરવા જેવું શું છે? ડરવાની વાત એ છે કે હવે આદંભ, સ્વાર્થ, યાપલૂસી, ડબલડોલરીપણું માણસમાં એટલી હદ સુધી વિસ્તરી ચૂક્યું છે કે પોતે પણ સમજી શકતો નથી કે તેનામાં રહેલો સ્વાર્થી આત્મા ક્યારે શુદ્ધાત્મા પર હાથિ થઈ જાય છે. 'સ્વલીટ પર્સોનાલીટી' ધરાવતો આજનો વ્યક્તિ ખૂબ જ ખતરનાક થઈ ગયો છે.

ક્યારે એક વ્યક્તિ તરફ પ્રેમ તો વળી ક્યારેક તે જ વ્યક્તિ પ્રત્યે ઈર્ષ્યા. ક્યારે વફાદારી ક્યારેક ગદારી આ બધુ સહજ થઈ ગયું છે. કોઈ ભેદરેખા નથી રહી. બધુ એ હદે મિશ્રિત થઈ ગયું છે કે સ્વયં પરમાત્માને પણ વર્ગીકરણ કરવાનું આવે તો ગોથે ચડે. માણસ એટલો પચરંગી બની ગયો છે કે દંભ અને સ્વાર્થની ટેટેટરી ક્યારે ચાલુ થઈ અને પ્રેમ અને સંવેદનાઓની ભાવનાઓ ક્યારે પાછળ છૂટી ગઈ તે ભાન જ નથી રહેતું.

પણ આપણે આશાવાદી રહેવાનું છે. કવિ અશોક વાજપેયીનું પણ એ જ કહેવું છે. તેમની આ કવિતા આપણે વાંચીએ સમજીએ અને આચરીએ પણ ખરા.

જો બધી શકે તો તે જ બધર આપણા બધામાંથી થોડોક અમથો માણસ જે રોક સામે સીંધી કરગરતો જે ઠગાય છે પણ પ્રેમ કરવાનું મૂકતો નથી જે દૂધમાં પાણી મેળવતા અચકા છે. જે બીજાની ચોપડેલી ખાતા પહેલા બૂજાની સુકીનો વિચાર કરે છે. તે જ થોડોક અમથો માણસ જે વૃદ્ધ પાસે બેસતા નીંદા ઠાળતો અને દુનિયાને નરક બનાવી દેવા માટે બીજાને નથી ભાંડતો. તે જ થોડોક અમથો માણસ જો બધી શકે તો તે જ બધરશે.

- jayuoja@gmail.com, Mo.9898046488

જ્યાંથી લોકોની વિચારવાની શક્તિ પુરી થાય ત્યાંથી મસ્ક વિચારવાનું શરૂ કરે છે

દુનિયાભરના લોકોની જીભે આજકાલ જગતના સૌથી મોટા ધનકુબેર એલન મસ્કનું નામ રમે છે. સમાચારો મુજબ મસ્ક ટિવટર હેન્ડલને રૂપિયા ત્રણ લાખ ૩૬ લાજર કરોડની અધધ થઈ જવાય એટલી રકમ આપી ખરીદવાના છે. મસ્કના આ સોદા પહેલા વર્ષ ૨૦૦૭માં નીમ કોલપર્ગ કેવિસ રોબર્ટસ અને ઈકિવટી કંપનીઓએ ટેકસાસની એક એનજી કંપની ટીએક્સયુને રૂપિયા ત્રણ લાખ યુમ્માલીસ લાજર કરોડમાં ખરીદી હતી. અમેરિકાના ઈતિહાસમાં મસ્કનો આ બીજો આવવો મોટો ગંજાવર સોદો દર્જ થયો છે. આ તો થઈ એલન મસ્કની તાજેતરમાં લોકોને ખબર પડેલી આર્થિક તાકતની વાત. એલન મસ્ક વિશ્વના સૌથી મોટા ધનાઢ્ય છે અને આર્થિક રીતે અત્યંત સફળ થયા છે એની વિગતોથી દુનિયાના મોટા ભાગના લોકો અવગત છે. પરંતુ એલન મસ્કની સફળતા અને એમણે પ્રોપ્રાઇઝ કરેલી આર્થિક સંપત્તિ પાછળનો રાઝ શું છે એની બહુ ઓછા લોકોને ખબર છે. લોકો મસ્કના રૂપિયા અને એમની કંપનીઓની સફળતાની ચર્ચા જરૂર કરે છે પણ મસ્કની વિચારશૈલી અને કાર્યશૈલીની કોઈ ચર્ચા થતી નથી. મસ્કની સફળતાના પાયામાં એમના વિચારો અને કાર્ય કરવાની એમની અનોખી પધ્ધતિ રહેલી છે.

આઈઆઈટીયન્સ, આઈઆઈએમ સ્ટુડન્ટસ અને મલ્ટીનેશનલ કંપનીના સીઈઓએ સમજીને એમના જીવનમાં ઉતારવા જેવી છે. મસ્ક સેલ્ફ એજ્યુકેશનની થીયરી ઉપર વિશ્વાસ રાખે છે. એ જબરા વાંચક અને વિચારક છે. જે ઉમરમાં બાળકો સાયકલ માંડ ચલાવતા હોય એવી નવ વર્ષની ઉંમરે મસ્કે એન્સાઈકલોપિડિયા ઓફ ઇટાલિયા આપી વાંચી લીધી હતી. એમને રોકેટ સાયંસનો કક્કો નહતો આવડતો પણ સ્પેસએક્સ રોકેટ બનાવતી કંપની માટે એમણે રોકેટ સાયંસની પુસ્તકો અને અરોથર્મોડાયનેમિક્સ ઓફ ગેસ ટર્બાઈન એન્ડ રોકેટ પ્રવલ્શનના હજારો પુસ્તક વાંચી રોકેટ સાયંસ શીખી લીધું. ત્યાર પછી સ્પેસએક્સ કંપની ખરીદી એમિરિકામાં હલકો મચાવી દીધો.

મસ્ક દ્વંદ્વપણે એવું માને છે કે, શિક્ષણ માટે શાળા-કોલેજ ઉપર અલવર્લિંગ રહેવું જરૂરી નથી. શાળા કોલેજમાં એક ટકાં શિખવાનું હોય છે અને ૯૯ ટકા અભ્યાસ કરવાનું હોય છે. એમના કોલેજમેટ નવેદ ફાટુક કહેતા કે, અમે બધા મિત્રો દરેક પરીક્ષા પછી અમારા જવાબો અને મેટર મસ્કના જવાબો સાથે સરખાવતા ત્યારે મસ્કના જવાબ બીજા બધા કરતા એટલા સારા હોય કે કોઈ સરખામણી જ ન થઈ શકે. એમના મિત્રો અગાઉના ટોપસ સાથે પણ મસ્કના જવાબો ટેલી કરતા હતા તો એમના કરતાં પણ મસ્કના જવાબો ઘણા સારા લાગતા.

એલન ક્વિક ડિસીશનટેકર છે. એમની ટેસ્લા કાર ફેક્ટરીમાં એકવાર કોઈ અગત્યનું મશીન ખોટકાઈ ગયું. એ વખતે આ મશીનનો પાર્ટ માર કાનસમાં બનતો હતો. એમની કંપની વરિઈ અધિકારીઓએ મસ્કને કહ્યું આપણે કાનસની કંપનીને ઓર્ડર આપી દઈએ એકાદ બે અઠવાડિયામાં એ પાર્ટ આવી જશે. પણ એકાદ-બે સપ્તાહ કારનું ઉત્પાદન બંધ રહે એ મસ્કને ક્યાં મજૂર હતું? એણે તરત એનું આઈવેટ જેટ ઓન કર્યું. સીધા કાનસ પહોંચી ગયા. સાંજે મશીનનો પુર્ણ લઈને પરત આવી ગયા. બીજા દિવસથી કારનું ઉત્પાદન ચાલુ થઈ ગયું. આવો જ એક બીજો કિસ્સો વર્ષ ૨૦૦૬માં બન્યો હતો. મસ્કે ફોલ્કન વન રોકેટ લોન્ચ કરવા માટે સ્થળ, દિવસ અને સમય નક્કી કર્યો. પરંતુ એ જ અરસામાં ક્સ-યુ એસ ગવર્નમેન્ટનું ટાઈન-ફાઈર રોકેટ લોન્ચ કરવાનું નક્કી થતા મસ્કને અમેરિકન સરકારે ફોલ્કન-વનનું લોન્ચિંગ મુલતવી રાખવા જણાવ્યું. એમના કરેલા નિર્ણયમાંથી પાછળ ફરે એ મસ્ક શેના? મસ્કે પેસેફિક આઈલેન્ડ ઉપર જરૂરી મંજૂરીની પ્રક્રિયામાંથી પસાર થઈને તેણે સુનિશ્ચિત કરેલા સમયે યુએસ ગવર્નમેન્ટ ટાઈન-ફાઈર પહેલા ફોલ્કન-વન લોન્ચ કરી દીધું.

અમેરિકામાં મસ્કના ઘણા મિત્રોએ કહ્યું કે, યાર ઈન્ડરટે બેંક નહીં ચાલે. પણ ન કરી શકાય એમાં તો મસ્ક માનતા જ ક્યાં હતા? એમણે પે-પાલ એક્ટિવેટ કરી હોઈને અચંબિત કરી નાખ્યા. રોકેટ ખરીદવા મસ્ક રશીયા ગયા. પરંતુ રશીયામાં રોકેટનો ભાવ ઘણો ઉંચો લાગતા અમેરિકા પરત આવી વિચાર્યું કે, આટલા મોંઘા રોકેટ ખરીદી ન શકું તો કંઈ નહીં,

રોકેટનું ઉત્પાદન તો કરી શકીશ ને? અને પછી સ્પેસએક્સ કંપની અસ્તિત્વમાં આવી. વર્ષ ૨૦૦૩માં ફોર્ડ, શેર્વોલેટ, મર્સીડીઝ જેવી એક સદી ઉપરાંતના સમયથી કાર ઉત્પાદન કરતી કંપનીઓનો દબદબો હતો. એ સમયે કાર ઉત્પાદનમાં નવીસની કંપનીનું આવવું એટલે આત્મધારી પગલું જ કહેવાય એમ લોકો કહેતા. મસ્કે વર્ષ ૨૦૦૩માં ખોટમાં ચાલતી ટેસ્લા કાર કંપની ખરીદી લીધી. એણે કાર ઈન્ડસ્ટ્રીની પરિભાષા બદલી નાખી. આજે ટેસ્લા ઓનર હોવું એક ગૌરવની વાત ગણાય છે.

એમના ઓલોગિક ઉત્પાદનોને જોઈએ ત્યારે મસ્કને ફ્યુચરિસ્ટિક એપ્રોચ ધરાવતા